

РЕШЕНИЕ

№ 26419

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5997** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца (ЗСПД).

Образувано е по жалба на В. Ф. В. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес в [населено място], [улица], ет.16, ап.62 с адрес за призоваване и връчване на съдебни книжа [населено място],[жк], [жилищен адрес] и-мейл [електронна поща] срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СЛ/2143/21.05.2024г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –С., с която на осн. чл.10, ал.4 от ЗСПД и чл.4, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗСПД, на основание чл.7, ал.1 от ЗСПД и въз основа на подадено заявление-декларация с вх.№ ЗСПД/Д-С-СЛ/2143 от 17.05.2024г. на В. Ф. В. е отказано отпускане на еднократна/месечна помощ за едно дете – Д. В. Ф. на осн.чл.7, ал.1 за срок от 01.05.2024 г. до 01.05.2024 г.

В жалбата е изложено несъгласие с доводите на административния орган и констатациите, направени при извършена служебна проверка, във връзка с определения средномесечен доход на член от семейството за периода 01.05.2023г до 30.04.2024 /периода от значение размера на получените от заявителката приходи/. Излагат се твърдения за противоречие на заповедта с материалния закон и процесуалните правила. Искане се отмяна на процесната заповед. Претендира се присъждане на сторените по делото разходи.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – С., се представлява от

юрк. И.. В писмен отговор оспорва жалбата, в депозираните писмени бележки излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на евентуално претендирано адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката В. Ф. В. е подала Заявление – декларация за отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете, до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст по чл. 7 ЗСПД с вх. № ЗСПД-Д-С-СП-2143/17.05.2024 г. Със заявлението е поискано отпускането на помощта за детето й – Д. В. Ф.. Деклариран е брутен доход на семейството за предходните дванадесет месеца считано от м. май 2023 г. до м. април 2024 г. включително в размер на 19139,55 лв. Изчислен е средномесечен доход на член от семейството в размер на 797,48 лв. Във връзка с така подаденото заявление-декларация е издадена Заповед № ЗСПД/Д-С-СП/2143 от 21.05.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отказано отпускането на месечната помощ по чл. 7, ал. 1 ЗСПД. В заповедта е посочено, като мотив за отказ, че средномесечният доход на член от семейството за предходните 12 месеца надвишава дохода, определен за целта в Закона за държавния бюджет на РБ.

Заповедта е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка, получено от упълномощено от жалбоподателката лице на 03.06.2024г

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия и в изискуемата от закона писмена форма. Не са налице основания за прогласяване на нейната нищожност. Съдът обаче намира, че при издаването ѝ е допуснато съществено процесуално нарушение, налагащо отмяната на оспорената заповед.

Законът за семейните помощи за деца урежда условията за придобиване правото на семейни помощи при отглеждане на деца. Тези помощи могат да бъдат в пари или в натура и се предоставят с цел да подпомагат отглеждането на децата в семейна среда от родителите или от лицата, полагащи грижа за тях. Предвидените помощи са еднократни и месечни. Месечните помощи са посочени в разпоредбата на чл.2, ал. 3, т. 1 – 4 ЗСПД - 1. месечни помощи за отглеждане на дете до навършване на една година; 2. месечни помощи за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст; 3. месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане; 4. месечни помощи за дете без право на наследствена пенсия от починал родител.

Право на семейни помощи за деца имат: 1. бременните жени - български граждани; 2. семействата на българските граждани - за децата, които отглеждат в страната; 3. семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната; 4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; 5. бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди

граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Съгласно нормата на чл. 4а ЗСПД право на семейни помощи по чл. 2, ал. 3, т. 2 имат семействата със средномесечен доход на член от семейството за предходните 12 месеца, по-нисък или равен на дохода, определен за целта в закона за държавния бюджет на Република България за съответната година, но не по-малък от предходната година.

Според чл. 7, ал. 1 ЗСПД месечните помощи за дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, се предоставят на семействата, които отговарят на условията по чл. 4а и живеят постоянно в страната, при условие че детето: 1. не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; 2. редовно посещава подготвителните групи в детските градини или подготвителните групи в училищата за задължително предучилищно образование на децата, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние; 3. до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, редовно посещава училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние; 4. има направени всички задължителни имунизации и профилактични прегледи съобразно възрастта и здравословното му състояние; 5. живее постоянно в страната.

Съгласно чл. 63, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 1 от Закона за семейни помощи за деца за 2024 г. е 710 лв., а според ал. 3 средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 2 от Закона за семейни помощи за деца за 2024 г. е от 710,01 лв. до 810 лв. включително.

Семейните помощи за деца се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Според разпоредбата на чл. 10, ал. 5 ЗСПД отказът за отпускане на семейна помощ за деца се мотивира, а заповедта за отказ се съобщава писмено на лицето, подало молбата, в 7-дневен срок от издаването ѝ. По своят правен характер заповедта за отпускане, респ. отказа за отпускане, представляват индивидуални административни актове, и доколкото ЗСПД не предвижда специално съдържание за тях, приложими се явяват изискванията за съдържание на индивидуалния административен акт по чл. 59, ал. 2 АПК.

В заявлението – декларация жалбоподателката е посочила средномесечен доход в размер на 797,48 лв.

Като мотив за отказа за отпускане на месечната помощ по чл. 7, ал. 1 ЗСПД, административният орган е по сочил, че средномесечният доход на член от семейството за предходните 12 месеца надвишава дохода, определен за целта в Закона за държавния бюджет на РБ. Това означава, че установеният от органа размер на средномесечния доход е надвишавал 710 лв. и не е в размер от 710,01 лв. до 810 лв. включително. В заповедта липсват изрични мотиви, обуславящи този извод. В представеното по делото Становище /л.30/ е посочено, че за да приеме този извод органът се е позовал на обстоятелството, че жалбоподателката е приложила извлечение от личната си партида в НОИ, който е приет за недостоверен и непълен документ поради липсващи според административния орган записи на допълнителни плащания. Органът се позовава и на служебно получената от НОИ информация за доходите, получени от жалбоподателката, за процесния период. По отношение излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, съдебната практика е

постоянна и започва с ТР 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага постоянно и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. Предвид така установената съдебна практика, за да не съставлява процесуално нарушение неизлагането на мотиви в спорния акт, а в друг такъв – част от преписката, органът следва да се позове на него. В случая в оспорената заповед липсва каквото и да било позоваване на това становище. В административната преписка, представена от административния орган в условията на чл.152, ал.2 от АПК липсват фактически установявания относно твърдения доход. Поради това съдът намира, че заповедта е немотивирана.

Липсата на мотиви в оспорената заповед намира проявление и в още един аспект. По никакъв начин в заповедта не е посочено какъв е установения от органа средномесечен доход, за да приеме, че същият надвишава определения в чл. 63, ал. 2 и ал. 3 ЗДБРБ размер. Органът фактически се е позовал на служебно получената от НОИ информация, без да я цитира в заповедта и да индивидуализира акта, в който тя е обективизирана. Едва в писмения отговор и становище пред съда ответник заявява, че през процесния период 01.05.2023г-30.04.2024г жалбоподателката е получила определена по размер сума под формата на обезщетение от НОИ, като за формиране на средномесечен доход на член от семейството на В. е без значение фактът за кой месец са били дължими тези плащания, като определящ според ответник е факта, че получените суми са постъпили като нейни доходи през горепосочения процесен период. С писмения отговор е приложено копие на справка от Интегрирана информационна система на АСП по отношение дохода на жалбоподателката. Представеното едва в хода на съдебното оспорване на административния акт писмено доказателство и справка от НОИ с оглед уваженото доказателствено искане на ответник не могат да санират пороците в административния акт. Предвид тези пропуски на административния орган съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена. Преписката следва върне на административния орган за ново произнасяне, при което следва да бъдат изложени мотиви, обуславящи наличието или не на материалната предпоставка за отпускане, респ. за отказ на исканата месечна помощ, като бъдат съобразени и обсъдени всички релевантни фактически обстоятелства.

С оглед изхода на делото на жалбоподателката следва да се присъдят сторените разноски – 10 лева за заплатена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 67 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. Ф. В. Заповед № ЗСПД/Д-С-СЛ/2143/21.05.2024г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –С., с която на осн. чл.10, ал.4 от ЗСПД и чл.4, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗСПД, на основание чл.7, ал.1 от ЗСПД и въз основа на подадено заявление-декларация с вх.№ ЗСПД/Д-С-СЛ/2143 от 17.05.2024г. на В. Ф. В. е отказано отпускане на еднократна/месечна помощ за едно

дете – Д. В. Ф. на осн.чл.7, ал.1 за срок от 01.05.2024 г. до 01.05.2024 г.
ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., за ново произнасяне
в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.
ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ – С. да заплати на В. Ф. В. с ЕГН [ЕГН]
сумата от 10лв /десет лева/ разноски по делото.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: